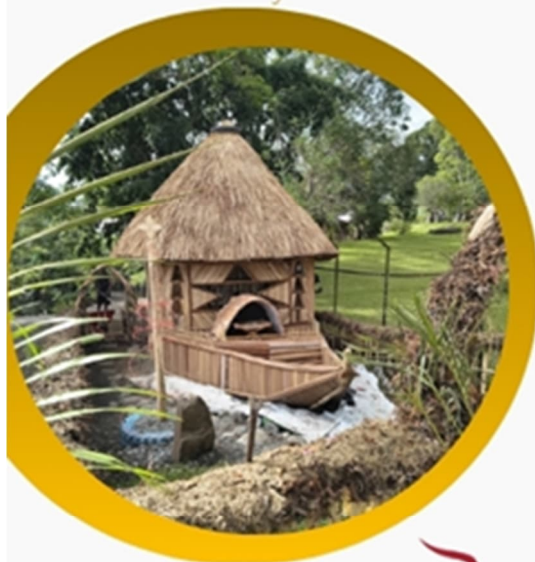


Stal

in het straatbeeld

Om ons heen is inmiddels duidelijk te zien en te horen dat we richting Kerst gaan. Overal worden 'stalletjes' gebouwd langs de weg waaruit kerstmuziek klinkt. De burgemeester heeft een prijs van 5000 euro uitgelooft voor de mooiste kerststal. Ook hier is het gevaar groot dat de aandacht alleen maar naar de uiterlijke dingen gaat. Laten we in onze gesprekken zoveel mogelijk wijzen naar en getuigen van de geboren Koning Zelf. Wie Hij voor ons is en wat Hij heeft gedaan!

Goede kerstdagen en Gods zegen voor 2026 toegewenst!



Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden.
Matt 2: 2b

Beste vrienden en familie,

"Over het algemeen voelen we ons wel veilig, al zijn we wel voortdurend op onze hoede. De lokale bevolking zorgt voor ons en er blijft vaak iemand bij ons in de buurt om op ons te passen. De ouders van de kinderen op onze school zien dat hun kinderen regelmatig en kwalitatief goed onderwijs krijgen en vinden dat belangrijk voor hun toekomst. Voor het nieuwe schooljaar waren er 110 nieuwe aanmeldingen voor de 'kleuterschool'! Helaas konden we er maar 60 toelaten omdat we niet meer leerkrachten en klaslokalen hebben."

Aan het woord is Pak Patrik. Samen met zijn vrouw Ibu Eci geeft hij leiding aan de Sekolah Lentera Harapan (SLH) school in het bergdorp Nalca. Als gezin zijn we samen met het gezin van collega-piloot Tom Bolser voor een weekend in Nalca. Vanavond hebben we de 12 leerkrachten van de SLH en de verpleger van de Siloam kliniek uitgenodigd. Zo kunnen we hen beter leren kennen en horen we welke dingen er in hun leven en werk spelen. We nemen de tijd om voor hen en met hen te bidden om bescherming, kracht en de zegen van God over al het werk in Nalca. Daarna komen spelletjes en een gitaar tevoorschijn. Het oude houten huis van het Amerikaanse zendingsechtpaar Doriot vult zich met gezelligheid.

Zendingsgeschiedenis

Roger en Suzanne Doriot zelf zijn op dit moment niet in Nalca, maar vinden het prima dat wij tijdens dit bezoek in hun huisje verblijven. Alles in dit huis ademt zendingsgeschiedenis. In de woonkamer hangt een bordje dat door de



zendingsorganisatie 'United Field Mission' aan Roger en Susan is gegeven. 'Ter gelegenheid van jullie 25 jarig zendings-jubileum en het gereedkomen van het Nieuwe Testament in de Mek taal' staat erop. Aan de datum is te zien dat dit in het jaar 2000 is uitgereikt. Inmiddels zijn we 25 jaar verder en Roger en Susan zijn nu beiden in de zeventig. In dit huisje in deze afgelegen vallei hebben ze hun vijf kinderen zien opgroeien. Al die jaren heeft MAF dit gezin en hun werk ondersteund met vluchten vanuit Sentani en Wamena. Nog steeds zetten Roger en Susan zich vol overgave in voor de bevolking van Nalca. De vertaling van het Oude Testament nadert zijn voltooiing. De hoop is dat volgend jaar D.V. er een volledige Bijbel in de Mek taal zal zijn!

Het kleine kantoortje aan het einde van de gang geeft een glimp van al het werk dat daarachter zit. Op het bureau van Roger liggen stapels 'geprinte versies' van boeken zoals Hosea, Amos en Richteren. Veel van het werk gebeurt in eerste instantie op papier omdat er in Nalca geen elektriciteit is. En bovendien is er op dit moment ook geen stromend water. Nu we hier toch zijn, kunnen we daar misschien praktisch wat aan doen. Tom ontfermt zich over de watertoevoer en Kees gaat het kapotte muggengaas voor de ramen vervangen. Het is duidelijk dat het huis veel achterstallig onderhoud heeft!



Identiteit van de kerk

Die middag krijgen we bezoek van leidinggevenden uit de lokale kerk. We praten over de geschiedenis van de post Nalca en al het werk dat daar heeft plaatsgevonden. Als ons gesprek over de huidige situatie gaat, komen er al snel veel negatieve gedachten (haatgevoelens!) richting overheid en Indonesië als land naar boven. We proberen de vraag naar voren te brengen welke houding God en Zijn Woord ons hierin zouden wijzen. "Jullie zouden als kerk ook evangelisten naar andere delen van Indonesië kunnen sturen. God wil dat ook al die miljoenen mensen in andere delen van Indonesië die Hem nog niet kennen, over Hem zullen horen en in Hem gaan geloven." Uit de reacties blijkt wel dat dit idee op veel weerstand stuit.



Op zaterdag gaan we er met z'n allen op uit. We besluiten eerst af te dalen naar de rivier. Dat blijkt een steil pad te zijn! Een deel van ons heeft nog energie om aan de overkant omhoog te klimmen naar twee dorpen die daar liggen. De rest keert bij de rivier om en klimt weer langs het steile pad omhoog naar de post Nalca. Na ruim drie uur klimmen en dalen zijn we weer thuis. Zo'n tocht doet je altijd weer ervaren wat een enorm verschil de vliegtuigen van MAF betekenen in ontoegankelijke gebieden vol bergen, oerwoud, rivieren en moerassen!

